

”I dag med Kärlek vill jag gå” “I walk with Love today”

Översatt från *Christian Science Sentinel*, Volym 111, Nummer 02

När jag var barn lärde jag mig att människan är Guds återspeglning. För mig betyder det att jag är uttryck för Hans egenskaper – att allt det goda som är Gud är mitt att uttrycka på mitt unika sätt.

Men ibland känns det som om jag är avskärmad från Guds helande kraft. Då försöker jag att konsekvent se allt från ett andligt perspektiv där det goda aldrig är dolt, istället för att se allt från ett materiellt perspektiv som är fördunklat av negativa tankar, brist och oro. Detta blev nyligen till stor nytta .

Jag bor på ett ställe där jag har tillgång till fantastiska vandringsleder i bergen. Min vanliga rutin är att snabbt gå uppför vandringsleden, ta en kort paus, njuta av utsikten och sedan springa raskt ned. Jag älskar den känsla av frihet, koncentration och smidighet som behövs för att lyckas springa ned för en brant bergsstig. Som jag ser det är det här ett sätt för mig att uttrycka Gud.

Tidig en ljuvlig sommarkväll för några månader sedan gick jag ut och njöt av en sådan vandring. Jag sjöng en hymn från Kristen Vetenskaps hymnbok medan jag gick: ”Med Kärlek vägen vandrar jag / I dag det är en helig dag. / ...Min glädje evigt skall bestå, / I dag med Kärlek vill jag gå” (Minnie Ayers, nr. 139). Under min vandring kände jag Guds närvaro omkring mig, uttryckt i glädje, skönhet och obegränsad harmoni – det var verkligen den gudomliga Kärleken som jag vandrade med.

Jag hade knallat uppför berget på rekordtid och såg ivrig fram emot språngmarschen nedför. Min koncentration var på högsta nivån när jag satt min fot på en lös sten. Det smällde till i vristen och jag började halta. Jag hittade ett stort klippblock där jag kunde sätta mig.

Då måste jag fatta ett beslut. Skulle jag acceptera de allmänna antaganden beträffande denna situation som säger att smärta och svullnad är oundvikliga och sedan kommer en rehabiliteringsperiod? Eller skulle jag acceptera den andliga verkligheten? Den andliga lagen säger att människan är skapad som Guds avbild såsom det står i Bibeln (se Första Moseboken 1:27). Jag visste att som en andlig idé kunde jag inte skiljas från Skaparens godhet och makt. När man ser och känner denna sanning klart, och det har jag upplevt många gånger i mitt liv, leder det till ett helande.

Jag gjorde ett medvetet val att stödja mig på den andliga lagen och dess oföränderliga fullkomlighet – d.v.s. att be helt från ett andligt perspektiv och inte acceptera materiella prognoser. Syftet med min bön var inte att få min vrist, som blev alltmera smärtsam att stå på, att kännas bättre, utan att uppleva min närhet till Gud och den oändliga makt som denna närhet innebär.

Läs en svensk översättning, på <http://www.spirituality.com/kristenvetenskaps Harold>

Sanningen beträffande mitt verkliga, andliga liv som Guds återspeglning klarnade för mig när jag satt där i skogen. Jag kände ett lugn i vetskapen om att jag inte var underkastad något som gjorde anspråk på en makt i opposition mot Gud, som är alltigenom god. Dessutom visste jag att de andliga egenskaper – frihet, smidighet, rörlighet, koncentration och styrka – som jag uttryckte strax före den här olyckan inte var tillfälliga företeelser, d.v.s. ett ögonblick närvarande och nästa ögonblick borta.

Jag begrundade dessa tankar och sedan bestämde jag mig för att fortsätta i den glädje och frihet som jag tidigare känt. Efter en stund av stilla kontemplation fortsatte jag nedför berget. Jag kan inte direkt säga att jag behöll min tidigare takt eller att jag såg särskilt graciös ut på väg ned, men jag kan bekräfta att mina tankar fortfarande var direkt förbundna med Gud. Min glädje var intakt när jag såg det oförändliga faktum beträffande min sanna identitet såsom ett Guds avbild. Denna sanning blev för mig påtagligare än smärtan.

Vristen var mycket svullen när jag kom hem men återgick snabbt till sin normala storlek. Min fru såg detta. Jag kände lite besvär nästa morgon men jag ändrade inte mina planer och jag tittade inte på vristen för att kolla tillståndet. När jag inte gav vristen någon uppmärksamhet kunde jag fortsätta be utan att bli distraherad. Jag ville inte ge skadan någon auktoritet i mina tankar. Jag ville ägna mig åt Guds lag eftersom den har herravälde över materiella lagar.

Efter bara några dagar kunde jag spela tennis. Jag var fullständigt helad, utan någon stelhet eller smärta, och helandet har varit permanent.

När jag funderar på detta och andra helanden jag haft i Kristen Vetenskap inser jag att det enda sättet att uppleva Guds makt i samband med bön är att "lämna allt för Kristus" (Mary Baker Eddy, *Vetenskap och hälsa med nyckel till Skriften*, s. 141). Det innebär att man lär sig lägga alla begränsningar och teorier åt sidan och se sig själv såsom Gud ser sin människa, andlig och fullkomlig, aldrig fallen. En sådan radikal avvikelse från den materiella synen på tillvaron hjälper var och en att se sig själv som Guds avbild. Den här insikten har gett mig harmoni och helande. Jag är mycket tacksam.

Neil Kearney, Boulder, Colorado, USA